

РЕШЕНИЕ

№ 12810

гр. София, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 145 СЪСТАВ, в публично заседание на
шести юли през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: НОРА ВЛ. МАРИНОВА

при участието на секретаря В.

като разглежда докладваното от НОРА ВЛ. МАРИНОВА Гражданско дело №
20231110107702 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 310 и сл. ГПК.

Предявени са от ищеца Я. К. Д. срещу ответника „Б. обективно кумулативно
съединени иски за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищеца, извършено
със заповед ЧР-№ .г. – чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, издадена от ответника и за възстановяване на
заеманата от ищеца преди уволнението длъжност „Р.“ в отдел „А.“ при ответника – чл. 344,
ал. 1, т. 2 КТ.

Ищецът Я. К. Д. твърди, че работил при ответника „Б. по силата на трудов договор
№ . от 29.12.2016г. на длъжност „Р.“, считано от 03.01.2017г. За периода от 03.01.2017г. до
13.12.2022г. ищецът се намирал в трудово правоотношение с ответника на посочената
длъжност по силата сключения трудов договор и допълнителни споразумения към него. На
13.12.2022г. на ищеца била връчена Заповед № ЧР-.г. за прекратяване на трудовото му
правоотношение на основание чл. 328, ал. 2 КТ поради сключване на договор за управление
на предприятието съгласно Протокол от 27.07.2022г. на едноличния собственик на капитала
и Договор за възлагане на управлението на изпълнителен член от управителния съвет в
еднолично акционерно дружество с държавно участие в капитала с двустепенна система на
управление на Г. от 27.07.2022г., Договор за възлагане на управлението на изпълнителен
член от управителния съвет в еднолично акционерно дружество с държавно участие в
капитала с двустепенна система на управление на В. от 27.07.2022г., Протокол №
. /27.02.2022г. от заседание на НС на Б. и Протокол от 27.07.2022г. на заседание на УС на Б..
Ищецът оспорва извършеното уволнение с доводи, че длъжността, която заемал преди
уволнението не била част от ръководството на предприятието, тъй като не била свързана с
основната дейност на дружеството и по никакъв начин не се отразявала на резултата от нея,
а имала технически и административен характер. Твърди, че дейността на управлението от
него отдел не намирала място в бизнес програмата на работодателя, което произтичало от
специфичната регулация в областта на застраховането по отношение обхвата на тази
програма и изричната правна уредба на ръководството на застрахователя, какъвто е
ответникът, в чл. 79 и сл. КЗ. Твърди, че с решенията от 27.07.2022г. на управителния орган
на ответника не била поставена бизнес задача, постигането на която да обосновава правото
му на уволнение и избор на ръководен/управленски екип. Отделно от това, счита, че
дейността на отдел „А.“ на ответника не била включена в бизнес програмата на
дружеството за 2022-2024г., която следвало да е приета от УС и НС и одобрена от

министъра на икономиката. Оспорва извършеното уволнение и поради това, че ответникът не бил субект, който може да упражнява правото на работодателя по смисъла на чл. 328, ал. 2 КТ, тъй като счита, че ответното дружество осигурявало изпълнение на държавната политика при застраховане и презастраховане на експортни рискове, свързани с производство и износ на български стоки и услуги или с осъществяване на български инвестиции в чужбина и че основаният му източник на финансиране били средства от държавния бюджет, които обстоятелства не го определяли като стопански субект, търговско предприятие, чиято основна цел да е постигане на търговска печалба, а оттам и за него липсвала законовата възможност да използва основаниято за прекратяване на трудовите правоотношения с лица от ръководството му на основание чл. 328, ал. 2 КТ. С оглед изложеното иска съдът да признае за незаконно и да отмени уволнението му, извършено с процесната Заповед ЧР-№ .г., както и да го възстанови на заеманата преди уволнението длъжност при ответника – „Ръ.“. Претендира разноски за производството.

Ответникът „Б.“ е подал отговор на исковата молба в срока по чл. 131, ал. 1 ГПК, с който оспорва предявените искове. Не оспорва ищецът да е заемал длъжността „Ръ.“ при него, както и трудовото му правоотношение да е прекратено с процесната заповед и на посоченото основание. Намира извършеното уволнение за законно, тъй като ищецът бил част от ръководството на предприятието, което следвало както от отредения код на длъжността по НКПД, така и предвид възложените на ищеца трудови функции, и с оглед мястото на длъжността в системата на управление на предприятието. Твърди, че ръководителят на отдел „А.“ ръководел и контролирал цялостното материално-техническо обезпечаване на „Б.“, поради което дейността му била пряко свързана с управлението на административните разходи на дружеството, а последните били включени във финансовата част на бизнес-програмата и участвали при формиране на годишния финансов резултат на дружеството. Именно поради това ръководителят на отдела бил пряко подчинен на ресорния изпълнителен член на Управителния съвет и представляващ ответника В.. Твърди, че за именно поради тясната връзка на отдел „А.“ с изпълнение на бизнес програмата и постигане целите на дружеството, за отдела били утвърдени индивидуални годишни цели и задачи с решение на УС на дружеството от 09.03.2023г., а при извършена предварителна проверка за дейността на ищеца били установени сериозни пропуски при избор на изпълнител за извършените през 2021г. СМР в офиса на дружеството, резултатите от която проверка били обективирани в доклад от 24.03.2023г. Оспорва ответникът да не е предприятие, за което е приложимо използването на основаниято за уволнение по чл. 328, ал. 2 КТ, тъй като „Б.“ било търговско акционерно дружество, което работело на пазарен принцип, със средства, основно набирани от извършваната от дружеството дейност – от застрахователни премии по сключени застрахователни договори по ЗЕЗ. Действително държавата била едноличен собственик на капитала на дружеството, но същата единствено гарантирала изплащането на застрахователните обезщетения за дейността по чл. 3 от Закона за експортното застраховане само при недостиг на средства по самостоятелната банкова сметка на дружеството. Счита, че уволнението е извършено законосъобразно – с писмена заповед, издадена от субекта на работодателска власт при наличие на всички изискуеми предпоставки за прекратяване на трудовото правоотношение на ищеца на основаниято по чл. 328, ал. 2 КТ. По изложените съображения моли за отхвърляне на предявените искове. Претендира разноски за производството.

Съдът при така изложените твърдения и оспорвания на страните и като взе предвид събраните по делото доказателства намира следното от правна и фактическа страна:

По иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ:

В тежест на ищеца по предявения иск е да установи съществуване на безсрочно трудово правоотношение с ответника с посоченото в исковата молба съдържание, което е било прекратено с оспорената заповед.

В тежест на ответника по предявения иск е да докаже законността на уволнението на основаниято, на което е извършено, а именно, че длъжността на ищеца е ръководна, че е сключен нов договор за управление и одобрена бизнес програма, за постигането на която новите управители са се задължили, че новите управители са започнали да изпълняват задълженията си, че уволнението е извършено в законоустановения срок по чл. 328, ал. 2 КТ.

Безспорни между страните са фактите, че между страните е съществувало безсрочно трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал при ответника длъжността „Ръководител/началник, административен отдел“ с код по Н. по силата на трудов договор № . от 29.12.2016г. и допълнително споразумение към него от 01.07.2020г., както и че същото е прекратено на основание по чл. 328, ал. 2 КТ с оспорената заповед ЧР-№ .г., издадена от ответника.

Не е спорно и се установява от приетите писмени доказателства, че с решение от 27.07.2022г., обективизирано в Протокол № . от извънредно заседание на Надзорния съвет на „Б. от същата дата, и решение от 27.07.2022г., обективизирано в Протокол от заседание на Управителния съвет на ответника от същата дата, лицата Г. и В. са избрани за членове на УС на ответника с мандат от 5 години, считано от вписването на решението в Търговския регистър на Р. и за изпълнителни директори на ответното дружество, които да го представляват заедно. Не е спорно и се установява от публичните данни, оповестени в ТР, че вписването на решението е извършено на 03.08.2022г. Установява се и че с новите изпълнителни директори са сключени договори за възлагане управлението на изпълнителен член от Управителен съвет в Еднолично акционерно дружество с държавно участие в капитала с двустепенна система на управление от 27.07.2022г., които са представени по делото и чийто срок е 5 години от вписването на лицата като изпълнителни членове на УС в ТР, което вписване беше установено да е извършено на 03.08.2022г., откогато съдът намира, че новите изпълнителни директори са започнали изпълнение на договорите за управление. От посоченото обстоятелство следва и изводът, че прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца на основание по чл. 328, ал. 2 КТ със заповед ЧР-№ .г., връчена му лично на 13.12.2022г., е извършено в рамките на 9-месечния срок по чл. 328, ал. 2, изр. 2 КТ.

Спорни между страните са обстоятелствата дали ответникът е сред субектите, които могат да прилагат реда за прекратяване на трудовите правоотношения със служителите си по чл. 328, ал. 2 КТ, дали длъжността на ищеца е била част от ръководството на предприятието по смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ, както и дали с договорите за управление, респ. бизнес програмата е била поставена бизнес-задача, включваща дейността на отдел „А.“, за изпълнението на която да са се задължили новите изпълнителни директори.

По първия спорен въпрос съдът намира следното: съгласно вписването в Търговски регистър ответникът „Б. е еднолично акционерно дружество с едноличен собственик на капитала – Министерство на икономиката, с двустепенна система на управление, включваща Управителен съвет, който управлява и представлява дружеството и Надзорен съвет, който контролира дейността на Управителния съвет, и с основен предмет на дейност: застраховане от свое име и за своя сметка срещу пазарен риск по смисъла на чл. 5 от Закона за експертното застраховане /обн. ДВ бр. 61/ 1998г., изм. И доп. ДВ бр. 112/2001г.; застраховане от свое име и за сметка на държавата срещу непазарен риск съгласно Закона за експертното застраховане /обн. ДВ бр. 61/ 1998г., изм. И доп. ДВ бр. 112/2001г.; застраховането по ал. 1 се осъществява чрез извършване на следните видове застраховки – „Застраховка на кредити“, „Застраховка на гаранции“, „Застраховка на разни финансови загуби“; Агенцията извършва от свое име и за своя сметка в съответствие със Закона за застраховането и следните видове застраховки – „Застраховка на товари по време на превоз“, „Застраховка на щети и имущество“; Агенцията управлява набраните от застраховането средства.

Съгласно чл. 14 от Закона за експортното застраховане (ЗЕЗ), регламентиращ дейността на ответника в частта, касаеща застраховането за сметка на държавата, „за дейността по този закон "Б., води отделна аналитична счетоводна отчетност. За извършването на финансовите операции във връзка с дейността по този закон се открива и води отделна банкова сметка на "Б., като средствата по тази сметка се набират от 1. застрахователни премии по сключени застрахователни договори от "Б., по този закон; 2. трансфер на средства, определени със закона за държавния бюджет на Р. за съответната година, за дейността на "Б., по чл. 3; 3. дарения и безвъзмездни помощи; 4. други приходи и се разходват за 1. изплащане на застрахователни обезщетения по сключени застрахователни договори от "Б., по този закон; 2. изплащане на отстъпени премии при презастраховане на дейността на "Б., от друг застраховател; 3. изплащане на комисиони на чужд застраховател

при презастраховането му от "Б."; 4. административни разходи за дейността на "Б.", по този закон до размер, определен от Надзорния съвет; 5. други извънредни разходи във връзка с дейността на "Б.", по този закон. Разпореждането със средствата по сметката по ал. 2 се извършва при условия и по ред, утвърдени от Надзорния съвет. Съгласно чл. 13а от ЗЕЗ „Държавата гарантира изплащането на застрахователни обезщетения за дейността по чл. 3, включваща застраховане и презастраховане за сметка на държавата на експортни рискове, свързани с производство и износ на български стоки и услуги или с осъществяване на български инвестиции в чужбина. Застрахователни обезщетения за текущата година се изплащат до размера на предвидените в държавния бюджет средства по реда на чл. 9.

От анализа на посочените разпоредби следва извод, че ответното дружество както по правно-организационна си форма, така и по възприетата система на управление и контрол на дейността и основният си предмет на дейност представлява търговско дружество, самостоятелен субект на правото, който участва в търговския оборот и чиято дейност е насочена към постигане на стопански резултат. Посоченият извод не се разколебава от обстоятелството, че едноличен собственик на капитала на дружеството е Министерството на икономиката, нито от обстоятелството, че част от дейността му е насочена към сфера от национален интерес, каквато е застраховането и презастраховането за сметка на държавата на експортни рискове, свързани с производство и износ на български стоки и услуги или с осъществяване на български инвестиции в чужбина, именно в която връзка като част от бюджета на държавата се определят средства за трансфер за изплащане на застрахователни обезщетения във връзка с тази дейност. Тези средства обаче се предоставят под условието на чл. 9 от ЗЕЗ, а именно недостиг на средствата по сметката по чл. 14, ал. 2, чиито основен източник са средства от самостоятелната дейност на дружеството като застраховател – застрахователни премии по сключени застрахователни договори. Следователно по всеки от определящите критерии – правно-организационна форма, система на управление, основен предмет на дейност и източник на средствата за изпълнение на дейността, ответникът следва да се възприеме като субект на търговското право – юридическо лице, чиято цел е постигане на стопанска печалба. С оглед изложеното не може да се сподели доводът на ищеца, че ответникът е орган на изпълнителната власт, осигуряващ изпълнение на държавната политика, който не преследва стопански резултат, поради което е неприложим и реда по чл. 328, ал. 2 КТ за прекратяване на правоотношенията с неговите служители. Напротив, ответникът представлява предприятие по смисъла на пар. 1, т. 2 КТ, за което са приложими разпоредбите на Кодекса на труда, включително по отношение на основанията за прекратяване на трудово-правната връзка с наетите работници/служители.

На следващо място, между страните е спорно дали заеманата от ищеца длъжност е била ръководна, което обстоятелство обуславя законността на извършеното уволнение на посоченото основание. В този смисъл следва да се отбележи, че основанието по чл. 328, ал. 2 КТ е приложимо само по отношение на определен кръг от служители, които попадат под дефиницията на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ и представляват ръководството на предприятието, а именно това са ръководителят на предприятието, неговите заместници и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, както и колективните изборни органи за управление (стопански съвет, управителен съвет, изпълнително бюро, оперативен бюро и други подобни). Преценката дали една длъжност е ръководна или не във всеки конкретен случай следва да се извършва въз основа на задълженията по длъжностна характеристика, мястото на длъжността в общата структура на длъжностите в предприятието и включените в длъжността трудови функции – в този смисъл решение № 250 от 13.02.2014 г. по гр. д. № 2682/2013 г., на ВКС, III ГО, решение № 535 от 19.12.2012 г. по гр.д. № 83/2012г. на ВКС, IV ГО, решение № 111 по гр.д. № 726/2011 г. на ВКС, IV ГО.

В тази връзка съдът обсъжда представените писмени доказателства, от които се установява следното: по делото е представена длъжностна характеристика за длъжността „ръководител, Административен отдел“ с последно изменение от 01.01.2020г., връчена лично на ищеца на 06.01.2020г., от която се установява, че основната цел на длъжността е ръководенето и контролирането на дейността на отдел „А. и цялостното материално-техническо обезпечаване на „Б. и по-конкретно: 1. ръководство на цялостната дейност на отдела; 2. организиране, контролиране и осигуряване прозрачност при изпълнението на

всички административни процедури, свързани с дейността на отдела; 3. ръководство на дейността по поддръжка на сградата и помещенията в нея; 4. осигуряване дейността по поддръжка на системите за осветление, отопление, вентилация, противопожарните средства, асансьор и др.; 5. осигуряване и контролиране на дейността, свързана с хигиената в сградата; 6. осигуряване обзавеждане на помещенията – кабинети, офиси, заседателни зали и др.; 7. изготвяне график на текущи ремонти на помещенията; 8. отговорност за внедряването на системи за достъп до работното място и отчитането на работното време; 9. участие в инвентаризации; 10. следене за поддържане в изправност и правилно използване на техническите устройства, монтирани за охрана на офиса на „Б.“; 11. осъществяване на контакт и взаимодействие при нужда с дружеството, отговорно за цялостната техническа поддръжка на административната сграда, в която е разположен офисът на „Б.“; 12. ръководене и отговорност за деловодната дейност в „Б.“; 13. отговорност за архива на дружеството; 14. отговорност за служебните автомобили и следене за използването им по предназначение; 15. изпълнение и на други конкретни задачи, свързани с изпълнението на длъжността, поставени от лицата, оправомощени да управляват и представляват дружеството. Съгласно длъжностната характеристика всички служители в отдел „А.“ са на пряко подчинение на ръководителя на административния отдел, а той от своя страна се ръководи пряко от ресорния, представляващ дружеството, пряк ръководител. От приетите като доказателство по делото решения по Протокол № . от 19.08.2022г. на УС на ответното дружество се установява, че са одобрени нови управленско-организационна структура и структурно-щатно разписание, в сила от 19.08.2022г., съгласно които отдел „А.“ е на пряко подчинение на изпълнителния директор по Ресор 2, в случая това е изпълнителният директор В., като в отдела са предвидени три щатни длъжности – една на длъжност „Ръководител, административен отдел“, една на длъжност „деловодител“ и една на длъжност „шофьор, лек автомобил до 9 места“ (Заповед ЧР № 09/29.11.2022г.). Длъжността на ищеца е определена като ръководна в представеното длъжностно щатно разписание от 29.11.2022г. (л. 58 от делото), както и в приетия списък на ръководните длъжности по смисъла на чл. 77, ал. 1, т. 1, б. „б“ от Кодекса на застраховането – Приложение 1 към Управленско-организационна структура на ответника, в сила от 19.08.2022г. (л. 53 от делото).

При съвкупната преценка така събраните доказателства в конкретния случай (длъжностна характеристика, структура на длъжностите в предприятието и последното одобрено длъжностно щатно разписание в ответното дружество към 19.08.2022г.) съдът приема, че заеманата от ищеца длъжност „Ръководител, Административен отдел“ е била част от ръководството на предприятието по смисъла на чл. 328, ал. 2 КТ. Основание за този извод е обстоятелството, че ищецът е ръководел самостоятелно звено (отдел „А.“) в структурата на ответното дружество, отговарящо за постигане на цялостната материално-техническата обезпеченост на работодателя, свързана с управление и опазване на имуществото му, следене и контрол на работата на други служители (деловодители, работници по техническата поддръжка, шофьори), участие в инвентаризации на имуществото, имащо отношение към запазване на материалните активи на работодателя, извършване на ремонти и въобще организация и контрол на всички административни процедури, свързани с дейността на отдела, която макар и не насочена пряко към изпълнение на основната застрахователна дейност на работодателя, я обезпечава документално и материално, поради което и ръководителят на тази дейност без съмнение е част от ръководството на предприятието. Посочената характеристика на заеманата от ищеца длъжност като ръководна следва освен от съдържанието на възложените му основни трудови функции, така също и от наименованието на длъжността, кода ѝ по НКПД, мястото ѝ в организационно-управленската структура на предприятието – самостоятелен отдел, ръководителят на който е подчинен пряко на един от изпълнителните директори, включването ѝ в списъка на ръководните длъжности по смисъла на чл. 77, ал. 1, т. 1, б. „б“ КЗ, приет от УС на „Б.“, както и отразяването ѝ като ръководна в длъжностното щатно разписание, последните в сила от 19.08.2022г. Посоченият извод следва и от приетата като доказателство по делото Политика за оперативен контрол на ответника (л. 129 от делото), в която несъмнено е разписана ръководната функция на отдела, респективно на неговия ръководител, по отношение на документооборота, поддържане и опазване на имуществото и инвентаризацията на активите и пасивите на дружеството (чл. 52 от Политиката). Не е основание за различен извод

обстоятелството, че в длъжностната характеристика на ищеца е предвидено, че ръководителят на отдел „А.“ би могъл да бъде заместван от офис мениджър, деловодител и шофьор на лек автомобил до 9 места, нито че в Кодекса за застраховане е предвиден специален ред за назначаване и освобождаване на членовете на управителните и контролните органи на застрахователя (чл. 79 и сл. от КЗ) – посочените обстоятелства са неотнормирани към преценката дали длъжността е ръководна. Заместването на ръководител на отдел е временно и е преценка на работодателя по целесъобразност кой точно измежду останалите служители ще извършва заместването, като е житейски логично това да са именно служители от същия отдел, които са запознати най-добре с работата на звеното. Изискванията за заемането на длъжността на член на управителен или контролен орган на застраховател, каквито са предвидени в КЗ, са ирелевантни за длъжността на ищеца, която не е част от управителния/контролен орган на ответника. Следва да се допълни, че членовете на органите на управление и контрол на застрахователно дружество, не са единствените лица от ръководството на предприятието на застрахователя по смисъла на пар. 1, т. 3 от ДР на КТ, каквито са и други лица, на които е възложено ръководството на трудовия процес, включително и в поделение на предприятието, сред които попада ищецът. Такива ръководни длъжности се определят от управителния/контролния съвет на застрахователя по реда на чл. 77, ал. 1, т. 1, б. „б“ КЗ и това са именно длъжностите, извън тези по чл. 80, ал. 1 КЗ (членове на управителен/контролен орган). В случая ответникът е определил длъжността на ищеца като ръководна по смисъла на чл. 77, ал. 1, т. 1, б. „б“ КЗ и това е отразено в Приложение 1 към Управленско-организационна структура на „Б.“, в сила от 19.08.2022г. В този смисъл са неоснователни доводите на ищеца, че поради изброените по-горе обстоятелства, длъжността му не може да се приеме за част от ръководството на предприятието. Напротив, от обсъдените многобройни писмени доказателства и анализ на основните трудови функции на длъжността, мястото ѝ в структурата на предприятието и значението ѝ за дейността на ответника, следва извод за ръководния характер на длъжността, заемана от ищеца, преди уволнението.

На последно място за законността на прекратяване на трудовото правоотношение по реда на чл. 328, ал. 2 КТ от значение е и обстоятелството дали с договора за управление или в друг документ, приет по надлежния ред, е поставена конкретна бизнес задача, за постигането на която новият управител се е задължил, и която има отношение към функциите на длъжността на ищеца.

По делото е представена бизнес програма на ответното дружество за периода 2022-2024г., одобрена от УС на Б. с решение по Протокол № . от 29.09.2022г. и приета от НС на дружеството съгласно решение по Протокол № 134 от 04.10.2022г., одобрена от едноличния собственик на капитала Министерство на икономиката съгласно решение по Протокол № РД-21-56 от 31.10.2022г. В посочената бизнес програма, освен поставяне на конкретни икономически цели, основани на анализ на дейността, активите и пасивите на ответника, отговорност за запазването на които има и ръководеният от ищеца отдел „А.“, е предвиден комплекс от мерки в редица направления, сред които и реорганизация на вътрешните процеси на базата на повишаване на знанията и мотивацията на служителите, въвеждане на автоматизация и делегиране на отговорности на средния управленски персонал (към който принадлежи длъжността на ищеца) при анализа на някои много малки и ясни за решение рискове, за да остане повече време за решаване на по-големите и по-неясни експозиции при вземането на решение. В тази връзка е предвидено всички звена да имат поставени цели, обвързани с функционалната им характеристика, комбинирани при възможност с качество на работата им, както и солидарен фактор с изпълнение на целите на цялото дружество, които за отдел „А.“, попадаща в „други звена“, са в следното съотношение: изпълнение на конкретни задачи от основните функционални характеристики на звеното (80%-20%) плюс солидарен фактор с постигане целите на дружеството (20%-80%). Посочените финансови и нефинансови цели с конкретно разписани параметри по години са залегнали и в решението на едноличния собственик на капитала по Протокола от 31.10.2022г. (л. 59 от делото), в които като дял на разходите (т. 3), участващи при формиране на основните икономически показатели, изрично са включени административните такива, за извършването на които пряко отговаря ръководителят на отдел „А.“. С оглед на изложеното следва да се приеме и че новоизбраните изпълнителни директори, с които са сключени договори за управление от 27.07.2022г. са се задължили за изпълнение на бизнес програма, одобрена от едноличния

собственик на капитала на ответника на 31.10.2022г. (преди уволнението), част от която е поставянето на конкретни задачи, пряко относими към работата на ръководения от ищеца отдел „А.“, за постигането на която новите директори са отговорни. Посоченото обстоятелство обуславя правото им на избор на ръководния екип на ответното дружество и освобождаване на служители, част от ръководството на предприятието поради сключване на договор за управление.

Установяват се следователно всички предпоставки от фактическия състав на използваното от работодателя основание за прекратяването на трудовото правоотношение на ищеца, предвидени в чл. 328, ал. 2 КТ, което съдът намира да е извършено законосъобразно, поради което и предявеният иск за признаването му за незаконно и неговата отмяна по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ е неоснователен и подлежи на отхвърляне.

По иска с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ:

Конститутивният иск за възстановяване на предишната работа по чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ е обусловен от уважаване на иска за признаване на уволнението за незаконно и неговата отмяна по чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, доколкото незаконността на уволнението е предпоставка от фактическия състав на този иск. Предвид изхода на спора по обуславящия иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ, който е неоснователен, неоснователен е и обусловеният иск с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ, без да е необходимо обсъждането на останалите предпоставки от фактическия състав на този иск.

По разноските:

С оглед изхода на спора разноски за производството се дължат на ответника, който е претендирал и доказал извършване на разноски в размер на 960 лв. с ДДС – уговорено в представения по делото договор за правна защита и съдействие от 17.03.2023г. и платено по банков път на 23.03.2023г. адвокатско възнаграждение. Представени са доказателства за регистрация на адвокатското дружество, съдружник в което е представляващият ответника адвокат, по ЗДДС, с оглед на което и на основание пар. 2а от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения (НМРАВ) е начислено ДДС върху уговорения адвокатски хонорар. Неоснователно е възражението на ищеца за прекомерност на претендираното от ответника адвокатско възнаграждение, което е определено в размер близък до минималния съобразно чл. 7, ал. 1, т. 1 от НМРАВ, относим към който е размерът на минималната работна заплата за страната към момента на сключване на договора за правна помощ (сумата от 780 лв., а възнаграждението е уговорено на сумата от 800 лв.) и върху което в съответствие с пар. 2а от НМРАВ е начислено ДДС. Следователно на ответника следва да се присъдят на основанието л. 78, ал. 3 ГПК разноски в пълния доказан по делото размер от 960 лв.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Я. К. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Н. срещу „Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., искове с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 1 КТ за признаване за незаконно и отмяна на уволнението на ищеца, извършено със заповед ЧР-№ .г., издадена от „Б. и с правна квалификация чл. 344, ал. 1, т. 2 КТ за възстановяване на заеманата от ищеца преди уволнението длъжност „Р.“ в отдел „А.“ при „Б..

ОСЪЖДА Я. К. Д., ЕГН *****, с постоянен адрес: гр. Н. да заплати на „Б., ЕИК ., със седалище и адрес на управление: гр. С., на основание чл. 78, ал. 3 ГПК сумата от 960 лв., представляваща разноски за производството.

Решението, на основание чл. 315, ал. 2 ГПК, подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от датата на обявяването му – 20.07.2023г..

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____